

Feltétlenül

MŰBÍRÁLAT - ZENE - LXII. évfolyam, 21. szám, 2018. május 25.

(Piotr Anderszewski, Skót Kamarazenekar – Művészetek Palotája, május 22.)

Csakugyan azt lehetett várni, hogy a két versenymű ragyogó kontúrpai és feszes drámaisága által közrefogva a Poulenc-darab egészen különös gyújtópontot jelent majd, egyfajta ferde tükörként funkcionál, amely a maga hagyományos zenei ötleteket új kontextusba ágyazó, mégis saját logikát követő struktúrájával különleges, álomszerűen kiszámíthatatlan, szürreális impressziókon szűri át a Mozart-kompozíciók klasszikusan kiegyensúlyozott hangzásképet és formarendjét. Annak, hogy mégsem így történt, és a koncert végső soron egyáltalán nem az artisztikus eszközökkel megjeleníthető univerzális rendezettség és a véglegesen elveszett objektív realitás fanyarul tiszta viszonyára épült, több oka is volt, de a jelek szerint mindegyik a zongorista személyében és előadói elképzeléseiben gyökerezett.